

Toxo escollit president de la Confederació Europea de Sindicats

El 12è Congrés de la CES aposta per la creació de nous valors davant d'una societat esgotada i resignada

La Confederació Europea de Sindicats (CES) ha escollit un equip directiu per al nou mandat en el marc del seu 12è Congrés, celebrat a Atenes del 16 al 20 de maig. I també ha escollit un nou president, Ignacio Fernández Toxo, amb el suport de 427 delegats (el 90,9% dels vots). El secretari general de CCOO va destacar en el seu discurs de presentació de candidatura els reptes als quals haurà de fer front la CES. Una crisi econòmica, financera i social, però també una crisi de valors que està posant a prova la construcció europea i els límits de la Unió. Va declarar: "És temps per a més Europa, però no hi haurà més Europa sense més sindicat", i "El sindicalisme és una força de contrapoder i, com a tal, s'ha d'exercir. Integrant el discurs en defensa dels interessos de la majoria social dels treballadors i treballadores en l'interès general, però des de la posició dels treballadors. Aquí se'ns espera, als sindicats, a la CES, en la darrera frontera enfront del neoliberalisme".

La nova secretària general, Bernadette Ségol, ha subratllat la necessitat que la CES assoleixi el lloc que li pertoca en el projecte europeu per fer front a les conseqüències que es deriven de la política d'austeritat i de les retallades al model

social europeu: la desafecció enfront del projecte europeu i el retorn al proteccionisme. "El sindicalisme ha de rebutjar categòricament un retorn frívol a les fronteres nacionals". El nou equip directiu que substituirà l'encapçalat pel secretari general sortint, John Monks, representa un equilibri en l'àmbit geogràfic, però també de gènere. Bernadette Ségol aporta una experiència de més de 10 anys al capdavant de la federació UNI Europa, amb 7 milions de treballadors i treballadores afiliats i afiliades, i un bon coneixement de la CES i de la seva Executiva, de la qual forma part des de 1985. Necessitarà, sens dubte, aquest bagatge per assolir una unitat d'acció sindical a escala europea que pugui fer front amb èxit al drama de l'atur, la precarietat i l'agressió a l'estat del benestar que s'han instal·lat en la Unió Europea. Aquest congrés de la CES ha recollit i vol impulsar la idea que, enfront de la societat del risc, enfront de l'agressió d'un model neoliberal que intenta imposar més desigualtat, més discriminació i més injustícia social, ha arribat el moment de construir una societat que sigui sostenible en termes socials, mediambientals i econòmics. Per assolir aquest repte inajornable, és imprescindible recu-

perar una cohesió que necessita més diàleg, més solidaritat i més democràcia en tots els espais de convivència, ja sigui en la societat o en l'empresa. Europa necessita una empena, perquè del que es tracta és de crear valors que permetin superar el paradigma d'un model esgotat i d'una societat resignada. La transició, però, no serà possible sense recuperar i revalidar els instruments que han donat fonament al progrés tecnològic, econòmic i social. L'esgotament dels recursos, el deteriorament progressiu del medi ambient, la creixent desigualtat social exigeixen més interlocució, més compromís i també més voluntat per establir un futur que no tan sols s'ha de compartir, sinó també de dissenyar entre totes i tots. ■

A la pàgina 5 trobareu la intervenció de Joan Carles Gallego al congrés de la CES i a la pàgina 6 un article de Ignacio Fernández Toxo, coma nou president de la CES.

editorial

De la indignació i el rebuig a l'acció

El 22-M ha estat l'expressió electoral d'una bona part de la ciutadania de rebuig a les polítiques aplicades per fer front a la crisi. El vot en blanc, l'abstenció o la davallada del vot socialista són una mostra de la indignació en termes electorals.

La mateixa indignació que ha portat un sector de la ciutadania a acampar a les places. La mateixa indignació que va expressar la població en la manifestació del 14-M a Barcelona en contra de les retallades del Govern de la Generalitat.

©MJ Mora

La mateixa indignació que va motivar la vaga general del 29-S.

La mateixa indignació que expressen els treballadors i les treballadores en la lluita diària pel seus llocs de treball i els drets laborals a les empreses.

Ara cal passar de la indignació i el rebuig a l'acció. Cadascú des del seu àmbit d'actuació laboral o social, sumant esforços per capgirar les coses.

Si totes i totes pressionem en la mateixa direcció forçarem una altra sortida de la crisi i la preservació de l'estat del benestar. ■

La plantilla d'Alstom es manifesta

Els treballadors i treballadores d'Alstom es van manifestar a Barcelona per reivindicar el compliment dels acords signats, que han de garantir els seus llocs de treball i el futur de la planta de Santa Perpètua de Mogoda. La plantilla també demana a la Generalitat mesures per defensar i impulsar la indústria ferroviària a Catalunya, per garantir la pervivència d'aquest sector estratègic.

Recordem que Alstom va anunciar el mes de març la decisió de retallar la plantilla de la fàbrica de Santa Perpètua, i fa uns quants dies va suspendre la reunió de seguiment del desenvolupament dels acords tecnològics amb la Generalitat. ■

CCOO de Catalunya, de Galícia i d'Euskadi es reuneixen en la 4a trobada sindical Galeuscat

CCOO de Catalunya, d'Euskadi i de Galícia han celebrat la quarta Galeuscat sindical, una trobada periòdica en la qual els tres sindicats comparteixen experiències en el diagnòstic i els enfocaments sindicals de les seves diferents realitats econòmiques i socials.

En l'edició d'enguany, que va tenir lloc a Santiago de Compostel·la, el debat es va centrar en el diàleg social des de la perspectiva de les competències compartides entre l'Estat i les comunitats autònomes. ■

Acte de reconeixement als historiadors Josep Fontana i Jordi Nadal

Dijous, 2 de juny, a la tarda, la Fundació Cipriano García - CCOO de Catalunya durà a terme un acte de reconeixement a la trajectòria cívica i professional de Josep Fontana i Jordi Nadal. Tots dos historiadors han aportat a la nostra societat un valuós llegat intel·lectual per comprendre la realitat que ens envolta.

L'acte es farà a la seu de CCOO de Catalunya, en el marc del lliurament del primer Premi Àngel Rozas a la Recerca en Ciències Socials, per a investigadors i investigadores novells, que enguany ha estat concedit a Carles Brasó Broggi pel treball "La indústria algodonerera en China, 1890-1950". ■

Cal un canvi de model productiu en la construcció

La Federació de Construcció i Fusta de CCOO de Catalunya ha elaborat un informe amb propostes per reactivar el sector de la construcció a casa nostra.

El document estableix com a primordial per regenerar el sector —i de passada reactivar l'economia— un canvi en el model productiu de la construcció, en el qual han de participar tots els agents del sector i que s'ha de basar en la industrialització, la innovació i l'eficiència, la qualitat i el replantejament dels criteris per a l'adjudicació d'obra pública o l'ordenació de l'ús del sòl, entre d'altres. El document conclou que s'ha de ressituat l'activitat de cadascun dels agents i les relacions socials i econòmiques per dissenyar un model eficient, estable i segur.

Per començar, cal dotar el sector d'un nou marc de relacions laborals que consideri la construcció en general, sense limitar-se a les eines, les màquines o els materials utilitzats. Aquest nou model ha de comportar un nou conveni col·lectiu per al sector de la construcció a Catalunya, amb un nou contracte de treball estable.

Per començar, cal dotar el sector d'un nou marc de relacions laborals que consideri la construcció en general, sense limitar-se a les eines, les màquines o els materials utilitzats. Aquest nou model ha de comportar un nou conveni col·lectiu per al sector de la construcció a Catalunya, amb un nou contracte de treball estable.

La formació i la prevenció, claus

Pel que fa a la formació, CCOO proposa crear un contracte programa de formació de dura-

da triennal, desenvolupat conjuntament per l'Administració, la patronal i els sindicats, que es vehiculi principalment a través de l'Institut Gaudí de la Construcció. Finalment, però no per això menys important, s'ha d'integrar la prevenció de riscos laborals, amb les mesures consensuades en el seu moment, al voltant de la mesa constituïda per assolir el Pacte nacional contra la sinistralitat en el sector de la construcció. ■

Acció contra la reforma de l'impost de successions, el dimecres 1 de juny, a les 11.30h, davant el Parlament

La Plataforma per una Fiscalitat Justa, Ambiental i Solidària, que agrupa més d'una vintena d'organitzacions i entitats socials —entre les quals, CCOO de Catalunya—, impulsa una acció contra la reforma de l'impost de successions que vol aprovar el Govern català. La Generalitat vol retallar aquest impost, mantenint els privilegis

dels més rics, en un moment de crisi econòmica.

L'acció tindrà lloc davant del Parlament el dia de l'aprovació de la reforma, el dimecres 1 de juny, a les 11.30h, en la qual es vol escenificar la contradicció del Govern entre retallar els serveis públics i reduir aquest impost. ■

PARTICIPA AMB CCOO A LES XARXES SOCIALS

www.twitter.com/ccoocatalunya
www.youtube.com/ccoocatalunya
www.facebook.com/ccoocatalunya

**Per a més informacions,
connecta't
www.ccoo.cat**

CCOO alerta que la Generalitat vol vendre l'Institut de Diagnosi per la Imatge

CCOO s'oposa a la privatització de l'Institut de Diagnosi per la Imatge, empresa capdavantera de la sanitat pública catalana, que presta uns serveis d'alt valor afe-

git, amb un alt grau d'eficiència econòmica, i que, segons ha pogut saber el sindicat, la Generalitat vol vendre a una empresa del sector amb implantació al

País Valencià. Aquesta mesura és una mostra de les veritables intencions del Govern: utilitzar la crisi com a excusa per privatitzar el sistema sanitari públic. ■

La FS TRADE reclama mesures de suport al treball autònom

La Federació Sindical de Treballadors Autònoms Dependents de CCOO de Catalunya (FS TRADE) ha reclamat mesures de suport urgents al treball autònom. En els darrers mesos, ha pujat el nombre de cotitzants al règim especial de treballadors autònoms (RETA), tant a l'Estat com a Catalunya, on gairebé un de cada sis cotitzants a la Seguretat Social és autònom.

El febrer, el març i l'abril de 2011, a Catalunya hi ha hagut 25.402 altes al RETA per 22.661 baixes, i al conjunt de l'Estat, 152.720 altes per 131.757 baixes.

Davant d'aquests augments, que mostren com les altes han estat superiors a les baixes, la FS TRADE considera que són urgents i necessàries les mesures de suport en aquest im-

portant segment (un 17%) de la nostra economia, que pateix força dificultat per accedir al crèdit. ■

Comença la construcció de 44 pisos a Abrera

La cooperativa promoguda per CCOO de Catalunya, Habitatge Entorn, ha iniciat la construcció de 44 habitatges de protecció oficial a Abrera (el Baix Llobregat). Es tracta de la cinquena promoció d'habitatges de la cooperativa al municipi,

on ja ha lliurat 140 pisos de

protecció oficial i 18 més de lliures. Pel que fa al total de Catalunya, Habitatge Entorn ha entregat, des del 1993, 6.357 habitatges amb un preu final igual al cost real de la promoció i per sota del preu del mòdul oficial vigent. ■

S'obre la preinscripció al Centre de Formació de Persones Adultes Manuel Sacristán

Entre el 16 i el 23 de juny es fa la preinscripció per al curs 2011-2012 del Centre de Formació de Persones Adultes Manuel Sacristán, de CCOO de Catalunya.

Les preinscripcions es podran fer en l'horari d'atenció al públic següent: dilluns, dimecres i divendres d'11 a 13 h i dilluns

i dimecres de 18 a 19.30 h. El centre està situat a la vuitena planta de la seu de CCOO de Catalunya (Via Laietana, 16, Barcelona). El telèfon és 93 481 27 67.

Aquesta escola és fruit d'un conveni entre el sindicat i la Generalitat. És, per tant, pública, gratuïta i de qualitat. Ofereix

estudis bàsics i monogràfics, com ara el graduat en educació secundària, castellà, català, informàtica, anglès, preparació de proves d'accés a cicles formatius de grau mitjà i superior, etc. ■

El Govern central retira el recurs de les oposicions per al professorat de secundària a Catalunya

Des de la Federació d'Ensenyament de CCOO de Catalunya s'ha celebrat la decisió del Govern central de retirar el recurs contra la convocatòria d'oposicions per a docents de secundària a Catalunya.

CCOO havia rebutjat des del primer moment aquest recurs, interposat pel Ministeri d'Economia per entendre que se superava el límit de places. A pesar de les conegudes discrepàncies amb la consellera d'Ensenyament per diferents mesures imposades des del Departament, en aquest punt CCOO sempre s'ha mostrat a favor de la legitimitat de la convocatòria. Amb la retirada del recurs, ara es garanteixen 1.245 places. No obstant això, encara són insuficients per cobrir el nombre de vacants estructurals existents, i molt inferiors a les 3.194 que s'havien acordat. ■

Contra les retallades salarials a l'escola concertada

CCOO de Catalunya recorrerà davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya la sentència que ha desestimat la demanda de conflicte col·lectiu per les retallades salarials a l'escola concertada. El sindicat, que havia interposat la demanda contra patronals i el Departament d'Ensenyament, vol fer prevaldre el dret a la restitució dels salaris pactats i signats en el conveni col·lectiu.

La Federació d'Ensenyament de CCOO critica la situació arbitrària que pateixen aquests treballadors i treballadores, que quan convé són empleats de caràcter privat i, quan convé, personal de l'empresa pública. ■

Acord de CCOO amb el diari Público

CCOO ha arribat a un acord amb el diari *Público* perquè les persones afiliades al sindicat s'hi puguin subscriure. Sense despeses d'enviament i per 30 € al mes, la persona afiliada pot rebre cada dia al domicili el diari i, a més, una TV LCD de 19" + DVD + TDT + un lot de 20 DVD de cinema *Público* + selecció pensament crític (5) + accés de PDF a publico.es + totes les promocions d'un any. Podeu trobar més informació a:

servicios.ccoo.es i www.publico.es ■

L'extinció de contractes ha augmentat un 1% des de l'aprovació de la reforma laboral

Un estudi de CCOO demostra que la reforma laboral no crea ocupació

CCOO ha elaborat un informe que dibuixa la situació dels diferents sectors productius a Catalunya d'ençà de l'inici de la crisi (aproximadament juliol-agost del 2008) i fins al mes de març del 2011. És una eina molt útil a l'hora de veure la incidència que han tingut en l'ocupació la recessió econòmica o les diferents reformes impulsades pel Govern, com ara la reforma laboral. Així, des de l'aprovació de la reforma laboral, s'aprecia com el nivell de l'extinció de contractes ha augmentat, concretament en un 1%. La reforma laboral, doncs, no crea ocupació, sinó que ajuda

a destruir-ne. A més, els pocs contractes que es fan són temporals. Només en la indústria es crea una certa ocupació estable, però, tot i així, només el 24% dels contractes de la indústria són indefinits.

Pel que fa als expedients de regulació, s'observa un canvi de tendència en els de reducció, que puguen. No és una bona notícia, ja que així el treballador va consumint l'atur i quan, finalment, l'expedient es torna definitiu, és a dir, d'extinció de contractes, cosa que acostuma a passar sovint, la prestació ja s'ha esgotat. Cal recordar, però, que els que envien més gent a l'atur

en aquest país són, i han estat, els acomiadaments individuals. L'informe també recull dades positives, com ara un lleu increment del PIB català, increment que es deu, però, a les exportacions i no a la demanda interna.

Com que l'informe demostra que les mesures que s'han pres fins ara són del tot ineficaces, CCOO proposa reprendre i donar impuls a l'Acord estratègic, dotar de recursos un instrument tan important com l'Institut Català de Finances o recuperar el Pla de política industrial 2010-2020, amb un objectiu clar: situar en el centre de l'agenda

el canvi de model productiu. L'estudi el trobareu en el nostre web: http://www.ccoo.cat/pdf_documents/sectors_situacio_maig2011.pdf.

CCOO presenta un informe sobre les polítiques de salut envers les dones a Catalunya

A l'entorn del 28 de maig, Dia Internacional d'Acció per a la Salut de les Dones, CCOO ha presentat l'informe Estat de les polítiques de salut envers les dones a Catalunya. L'informe expressa que hi ha dos factors determinants: d'una banda, l'agudització de la crisi econòmica, que afecta molt especialment

els sectors més desfavorits de la societat, i, de l'altra, l'escenari d'importants retallades socials fruit del canvi de govern, encara que algunes ja havien començat en l'etapa anterior.

L'excusa de la crisi

Aquest estudi identifica que les veritables causes de la manca de recursos en polítiques de salut, sobretot les específiques envers les dones, no són solament econòmiques: hi ha factors ideològics importants en tot el que té a veure amb drets així com l'eliminació d'alguns programes específics que milloraven la situació de les dones.

En aquest sentit, el manifest "La salut de les dones en temps de crisi" expressa que la crisi és una excusa per atacar el model de salut i d'atenció sanitària, cosa que afecta tota la població i especialment les dones com a usuàries i treballadores de la salut.

Propostes de millora

El manifest recull propostes de millora de l'atenció a les dones

respectant-ne els desitjos i els processos naturals, com l'embaràs, el part, la lactància i la menopausa, així com reduint l'excessiva medicalització i tecnificació del nostre sistema sanitari.

Es demana prendre mesures per a l'abordatge de la violència masclista en l'àmbit de la salut a Catalunya, així com desplegar i desenvolupar la Llei de salut sexual i reproductiva i d'interrupció de l'embaràs, impulsant un sistema pel qual les dones tinguin accés a una interrupció voluntària accessible, gratuïta i amb totes les garanties de seguretat, qualitat i confidencialitat.

Cal que es faci públic el mapa de centres acreditats que practiquen aquestes intervencions al territori, regulant l'objecció de consciència perquè no afecti les necessitats de les dones. Cal planificar la inclusió

dels mètodes anticonceptius en la cartera de serveis de la xarxa pública. Cal planificar el programa d'educació afectivosexual dins de l'ensenyament obligatori. Cal incrementar la presència de professionals de la psicologia en l'atenció primària per facilitar la derivació dels altres professionals, donant una atenció individualitzada i creant grups de teràpia. Això reduiria la prescripció de psicofàrmacs, que representen una gran despesa farmacèutica i es destinen sobretot a les dones. És urgent també reduir el nombre de cesàries i, en general, l'aplicació a tots els hospitals de Catalunya de l'Estratègia d'atenció al part normal. Finalment, cal aplicar la moratòria respecte a la vacuna contra el virus del papil·loma humà, per innecessària i poc eficient, millorant la prevenció. ■

Joan Carles Gallego planteja a la Confederació Europea de Sindicats la regulació a la UE del dret de vaga transnacional

Intervenció del secretari general de CCOO de Catalunya en el 12è Congrés de la CES

Bon dia, amics i amigues,

He demanat la paraula per plantejar la necessitat de disposar d'una regulació, en el marc de la Unió Europea, del dret a la vaga transnacional, com a instrument a disposició del moviment sindical europeu que permeti formes d'acció sindical que parteixin dels centres de treball, per fer arribar els nostres objectius en la línia del que plantegen les esmenes 389 i 390. Avui sabem que som els treballadors els qui estem pagant els costos d'una crisi que no hem creat. Atur, precarietat, desigualtat són les conseqüències directes i veiem que les polítiques dels governs nacionals, lluny d'atacar les causes que van dur a la crisi, estan desenvolupant polítiques econòmiques i socials que parteixen de la lògica de les retallades de drets laborals i socials.

Les polítiques nacionals s'inscriuen en el marc del Pla de governança i el Pacte de l'euro de la Unió Europea, que configuren un conjunt de mesures de caràcter neoliberal que qüestionen l'estat del benestar actual, que desmunten la xarxa de drets i protecció, en l'empresa i en la societat, que han configurat el model social europeu actual que tants èxits ha donat en el passat: els drets laborals, de negociació col·lectiva, de participació en l'empresa, de condicions laborals dignes i d'igualtat, així com la devolució de part del fruit del nostre treball en forma de provisió de béns i serveis públics, de salut, educació, atenció i seguretat, que permetin el ple desenvolupament de l'individu, elements que identificaven els treballadors amb el procés de construcció europeu. En qüestionar aquest model social, s'afebleix el compromís amb la construcció de la Unió Europea. Perquè

necessitem més Europa política i més Europa social, però no aquesta Europa que els poderosos volen construir.

Fa anys que duem a terme mobilitzacions en els diferents països d'Europa, i plantem cara a les agressions. Fa anys que fem mobilitzacions sindicals a Europa sota la direcció de la Confederació Europea de Sindicats (CES). Hem de continuar i anar més enllà. La CES s'ha de seguir articulant al voltant d'objectius i reivindicacions d'àmbit europeu, recollits en el Pla d'acció que aprovarem. Però no es tracta solament de coordinar mobilitzacions o reivindicacions nacionals, sinó que els sindicats nacionals assumim els objectius i reivindicacions europeus i que les accions puguin partir també dels centres de treball. Europa és avui l'àmbit en què es decideixen bona part de les polítiques nacionals. En aquest marc, els grups financers i les grans multinacionals exerceixen tota la seva pressió per marcar les polítiques. El moviment sindical hem d'actuar amb tota la nostra força en aquest marc.

L'exigència del diàleg social europeu, de marcs d'interlocució, és imprescindible perquè els representants dels treballadors puguem contraposar les nostres propostes i fer reversibles les polítiques neoliberals que volen retallar drets socials i laborals amb l'excusa de la competitivitat. Necessitem que el dret europeu prevegi i reguli la nostra capacitat d'acció en el marc euro-

peu, que permeti als treballadors participar en la construcció de l'Europa social amb propostes i accions reivindicatives. Per això és important que es reguli la possibilitat de la vaga transnacional, la possibilitat de convocar, si calgués, una vaga general europea. Formes d'acció reivindicatives generals que integrin les diferents realitats organitzatives nacionals i que permetin la participació directa dels treballadors des dels seus centres de treball. Hem d'exercir el conflicte social on es produeix i avui el marc és Europa, i aquí necessitem instruments útils que permetin millorar la nostra correlació de forces, i a la CES dirigir l'acció sindical per aconseguir els objectius del Pla d'acció. ■

Moltes gràcies

Más Europa, pero no esta Europa

La Confederación Europea de Sindicatos (CES) ha celebrado su XII Congreso en Atenas (16-19 de mayo). La CES, organización unitaria del sindicalismo europeo, tiene 60 millones de miembros procedentes de 83 confederaciones nacionales de 36 países y 12 federaciones sectoriales europeas. Con mucho, la CES es la organización social europea más importante, por su tamaño y su entronque en todas las sociedades europeas.

El Congreso de la CES ha realizado una crítica frontal y bien fundamentada de las políticas adoptadas por las instituciones europeas –el Consejo y la Comisión– en los últimos tiempos, en particular de las políticas de ajuste presupuestario y de reformas estructurales promovidas o impuestas a partir de la reunión del Ecofin, del 9 de mayo de 2010, y posteriormente consagradas en el Plan de gobernanza y el Pacto por el euro.

Las políticas de la nueva gobernanza económica tienen un único objetivo: la reducción de los déficits públicos en un corto espacio de tiempo. El modo, casi exclusivo: recortar salarios, pensiones y gastos sociales, aumentar los impuestos indirectos y privatizar bienes públicos. La aplicación de las más duras recetas del ideario neoliberal está teniendo un elevado coste social en numerosos países –del Sur y el Este de Europa, pero también en Irlanda o el Reino Unido– y deteriorando seriamente el modelo social europeo y con ello el propio proyecto de la UE. El poder financiero –el que produjo la crisis– y unos gobiernos que parecen responder, casi al unísono, al peor pensamiento conservador están imponiendo que el coste de la misma la paguen exclusivamente trabajadores y clases medias. La UE ha renunciado a gobernar los mercados, sólo les ofrece para “calmarlos” partes del bienestar social. El problema no es sólo lo injusto de estas políticas; es que, además, son erróneas. Al año y medio de manifestarse los primeros síntomas de la crisis de su deuda soberana y al año de ser “rescatada”, Grecia está mucho peor: ahora se habla de reestructuración de su deuda y, algunos, de su salida del euro. ¿Qué hubiera pasado si después de la quiebra de Lehman Brothers, los políticos

hubieran actuado tan tarde y tan mal como lo han hecho con Grecia, Irlanda y Portugal? A la banca privada se le rescató, sin límite de fondos y sin apenas condiciones –la regulación del sistema financiero es débil y tardía– y el BCE le presta al 1% en barra libre. A las naciones que necesitan ayuda se les presta al 6% y se le imponen unas condiciones leoninas que pagan sus ciudadanos menos pudientes. Y estas condiciones –los recortes salariales, sociales y de la inversión pública y la consiguiente caída del empleo– deprimen aún más la demanda interna, y pueden hacer caer a las economías que las padecen en una profunda espiral depresiva.

El Pacto por el euro entierra definitivamente los objetivos positivos de la Estrategia de Lisboa, al menos para los países periféricos a quienes va destinado. Les dice que para recobrar competitividad hay que reducir los salarios, debilitar la negociación colectiva y proceder a fuertes recortes del Estado de bienestar. El Pacto no es nada más.

El fomento de la insolidaridad entre los Estados miembros y en el interior de los mismos –responsabilidad del plantel de malos gobernantes, sin visión de futuro, que hoy gobiernan la UE– tiene costes políticos añadidos: el auge electoral de los partidos populistas y de extrema derecha en numerosos países, el deterioro de la cohesión necesaria entre los Estados, y un peligrosísimo olvido de los valores básicos sobre los que descansa la Unión. Es lamentable que 30.000 refugiados o emigrantes, tunecinos y libios, hayan puesto en crisis el Tratado de Schengen. Después de haber sostenido a los peores dictadores árabes, porque supuestamente nos protegían del terrorismo islamista y la emigración incontrolada, después de haber actuado de forma tan vacilante y contradictoria ante las rebeliones democráticas de los pueblos árabes –el acontecimiento más importante y positivo del Siglo XXI–, la UE, en lugar de encabezar el apoyo decidido a los procesos democráticos, se preocupan ante todo de cerrar las fronteras, incluso a costa de uno de los pilares de la construcción europea: el fin de las fronteras internas

Cuando se prescinde de los valores democráticos y sociales fundamentales, se gobierna al dictado de las élites que ayer generaron la crisis y hoy imponen sus recetas para la salida de la misma, si el haber alcanzado 23 millones de parados (casi cinco millones en España) no mueve a priorizar ninguna iniciativa para la creación de empleo, si se deteriora el modelo social europeo, las consecuencias no serán sólo un mayor alejamiento de la ciudadanía de las instituciones europeas, lo que se pone en riesgo es la propia Unión.

Son esas políticas y sus consecuencias las que han provocado la movilización de los trabajadores y sus organizaciones a lo largo y ancho de la UE, las mismas que la motivan hoy en España y que cuenta con nuestra comprensión y simpatía, las mismas que, de mantenerse, concitarán nuevas manifestaciones de rechazo del movimiento sindical y la reprobación de la mayoría de la ciudadanía.

El Congreso de la CES ha planteado alternativas a estas políticas tan injustas y equivocadas, para asegurar la estabilización de las finanzas públicas, al tiempo que se promueve el crecimiento y el empleo. Para hacer frente a la crisis de las deudas soberanas: que el Fondo de Estabilidad Financiera preste a tipos de interés moderado y plazos largos de vencimiento, que se proceda a emitir eurobonos, se regule con rigor el sistema financiero, se erradiquen los paraísos fiscales y se establezca un impuesto a las transacciones financieras.

Para que se cumplan los objetivos de déficit y deuda del Plan de Estabilidad y Crecimiento: que se alarguen los plazos hasta 2016/2017, se acuerde con los interlocutores sociales el modo de lograrlo compartiendo cargas, se actúe sobre los ingresos incorporando la armonización fiscal a la gobernanza económica, y, por una vez, que el Pacto sea también de “crecimiento”: la coordinación de las políticas económicas tiene que priorizar las medidas para fomentar el crecimiento económico y la creación de empleo, entre ellas un Plan europeo de inversiones con recursos equivalentes al 1% del PIB. Para el

gobierno económico de Europa: que además de la política fiscal incluya otras como la industrial, la energética y la medioambiental, que promueva el cambio de modelo económico hacia una economía verde para garantizar un desarrollo sostenible y que el cambio se produzca bajo los principios de una “transición justa”, negociada con los interlocutores sociales.

No sin debate, la CES ha superado la tentación de limitar la acción de los Sindicatos al ámbito de cada país. La CES quiere fortalecer, con la ayuda de todas sus organizaciones nacionales y sectoriales, su capacidad de movilización y negociación transnacionales. Es su gran reto. Para ello, a partir de una propuesta conjunta de CCOO y UGT, va a impulsar un debate, en sus órganos de dirección, sobre el modo de articular los procesos de movilización y negociación nacionales con los de ámbito europeo, que por primera vez incluirá el examen de la posibilidad de promover una huelga general europea. En lo inmediato, para modificar las propuestas de gobernanza, actualmente en trámite en el Parlamento Europeo, la CES convocará movilizaciones hacia finales de junio.

La CES, que inequívocamente quiere más Europa, no quiere esta Europa. Para que la UE salga de la profunda crisis económica, social y política en la que la han sumido especuladores, financieros y malos políticos, el sindicalismo no puede actuar sólo. La CES deberá hacer un llamamiento a la sociedad europea –a las organizaciones de la sociedad civil, al mundo académico e intelectual, a los jóvenes, a las instituciones y organizaciones políticas, etc.– para que se movilicen en defensa de los valores democráticos y solidarios que inspiran el Tratado de Lisboa y su Carta de Derechos Fundamentales, y en defensa del Modelo Social Europeo, hoy tan severamente atacado. La UE vive las horas más bajas de su joven Historia. La CES tiene la voluntad de que salga de ellas. ■

Ignacio Fernández Toxo
Secretario general
de CCOO
Presidente de la CES

